

מחירים מיוחדים

יצד ומדוע הוציא אדם אחד לייכך הרבה כסף, בתקופה בה רק אנשים מעטים חשבו בכלל על גילויים במיסעדות פאר ובמלונות יוקרם — זוהי שאלה ש"התשובה עליה קשה מאוד.
המחיר אותו משלם גיבתון במתיהמלון בהם הוא מאכסן, גיבתון הרבה מזה ש"משלם כל אורח ישראלי אחר.
בעוד שחדר במלון שרתון בתל-אביב, מלון בו נהג גיבתון להתאכסן, עלה באותה תקופה לישראל 138.60 ל"י ועוד 25% ללילה, שילם עבורו גיבתון רק 15 ל"י (!) ללילה.

שמעתם על המחדל? קראתם עליו? התווכחתם עליו? גיליתם דברים? ייתכן. אבל בטוח שדבר אחד בקשר אליו עדיין לא גיליתם, ואותו אני עומדת לגלות לכם כעת.
למחדל יש גם מזכירה. כזאת שכוחתב מיכתבים ועונה על טלפונים, עם שיער

אתי אולמן המחדל הצילומי

הסרן המכני

שחור ארוך ורגליים ארוכות וחיוך מוכן ומזומן תמיד.
קוראים לה **אתי אולמן**, והיא גרושה ואם לבת, והיתה שחקנית פעם, אפילו ב"קאמרי. אחריכך עברו כמה שנים טובות, ולא שמעו עליה, עד שהיא נהייתה ל"מזכירה של המחדל.
בעצם, לא בדיוק של המחדל, אלא של משרד הוצאת הספרים שהוציאה את ה"ספר בשם הזה לאור, אחרי המילחמה. זוכרים? הספר הוא שכתבו אותו שיבעה עיתונאים וכן הלאה.
אלא שלחיות מזכירה של הוצאת ספרים כל אחת יכולה, ואילו מזכירה של מחדל מצלצל הרבה יותר יפה ואכסלוטיבי. אז זהו התואר החדש שלה עכשיו, אפילו היא אומרת.

אבל לא התואר החדש והיפה שלה הוא שהביא לה את האהבה הנוכחית של חייה. אותו היא סתם הכירה במסיבת שיחור של צנחנים שחזרו ממערב לתעלה אל החיים האזרחיים.
לאהבה החדשה של אתי אולמן, שאיננה בורחת מפני הפירסומה, קוראים **אסא קרמזני**. כן, זהו סרן הצנחנים הזה, חברי קיבוץ לשעבר, אתם יודעים, הוא שהפגין נגד **חיים ברדיצ'ב**, מוג **מוטי אשכנזי**.

וכמו כל סרן בצנחנים, גם הוא יפה ו"חתי", והדרגות שלו נוצצות, והוא פייטר אמיתי, מאלה שאפשר להוציא איתם את העיניים לאחור, וגם לאהוב כמו שכתוב. וככה הגיע הזוג הסרי והיפה הזה ל"מסיבת פורים שנערכה ביום השישי ה"אחרון בשיכון דן ליד תל-אביב.

בעצם, לאסא לא התחשק לייכך לחגוג, בגלל המצב והכל, אבל החברים הצנחנים הזמינו במיוחד, וביקשו לייכך יפה, שהוא לא יכול לעשות להם את זה, והופיע.
אז כמו שהמסיבה בעיצומה, ורוקדים, והמוסיקה עושה טוב על הנשמה, מה רואה אתי פתאום? צלם. אחד כזה שמוכן ללחוץ על ההדק.

ומה עושה בחורה שאוהבת פירסומה ומזכרות, ויש לה חבר חדש וחתיך שצריך להציג אותה, כשהיא רואה פתאום צלם? נכון, היא מחליטה שאם לעשות את זה, אז מייד, כאן ועכשיו.
ואז התחיל הוויכוח הגדול. היא אומרת לו: "תצטלם איתי", והוא: "לא מצטלם". תצטלם, לא מצטלם, וכן הלאה, עד שקמה הקטנה ונשבעה עם יד על הלב: "אם אתה לא מצטלם איתי, עכשיו, אז תשלם ביוקר. אני נשבעת לך שלא אדבר איתך בחיים", ואתה יכול לשכוח ממני. לא אחיה שלך!

אבל מסתבר שלסרן בצנחנים יש כוח רצון יותר חזק מאשר לאשה קטנה אחת, ובסוף היא הצטלמה לבד.
עכשיו רק נשאר לראות כמה שווה השבועה שלה.

ספטמבר הגיש בקשה לגט. סתם ככה? הטענה: האשה סוררת ומורדת, וזוגות את הילדים.
לחלקה הראשון של הטענה יש לו כנרר האסברים משלו. מה שלא יכליך מתקבל על הדעת, כיוון שדינה ידועה דווקא כאשה שמעריכה את ביתה ואת חובותיה כלפי הבעל הילדים. אלא שחלקה השני של הטענה, לעומת זאת, מוזנח ממש.
בנה הצעיר של דינה חולה מאד, ועבר כבר ארבעה ניתוחים קשים בזמן האחרון. הוסיפו לכך את העובדה שדינה שכבה בשמירת-הריון רצופה משך תשעה חודשים לפני לידת כל אחד מילדיה, והרי לכם תשובה על הטענה המוזנחת.

אבל ניראה שמה שלא עושה השכל — עושים המרחקים והזמן. לפני זמן-מה ביטל ניסים את בקשת הגט שלו, לבינתיים. אני רק מקווה, והלוואי שלא אתבדה, ש"הזוג בדולח יתפייס. כי בסך-הכל, ילדים זה הדבק הכי טוב שאני מכירה. וידוע שכל הצדדים במישפחה בדולח משוגעים על הילדים שלהם.
כך אז כך, בבוקר השבת האחרונה יצ"ה דינה בדולח את הארץ, בדרכה חו"ל, "כדי להירגע" כפי שהצהירה.
מה שרק מוכיח שגם להירגע צריך לר"ע את איך, ואיפה — ושיהיה עם מה.

הכסף לא יענה את הכל

אחד מסיפורי-ההצלחה של התחלה מכלום, הצלחה של עשר אצבעות, הגדול לים ביותר והאזנותיים ביותר בארץ, הוא סיפורו של קבלן עבודות-העפר **ליסימ בדולח**.

ניסים, שנולד בשכונת התיקוה בתל-אביב למישפחה יוצאת עיראק, התייתם בגיל צעיר, גדל והתחנך במוסדה-נוער שפיה, והתגייס לפלמ"ח בהיותו בן 15 והציג בלבד.

לאחר שסיים את שירותו הצבאי, החל עובד בבניין, כפועל פשוט, התקדם בעבר דה, ובסוף החליט שמה שהוא צריך זה עצמאות. ההליט — ועשה. הוא הקים לו חברה משלו, ומייד התחיל ללכת לו קלף משוגע. הזמנות-העבודה זרמו כמו מים, הכסף התחיל לבוא בגלים.
אבל במקרה של ניסים בדולח, לא הציג ליה הכסף לקנות דבר אחד — את האשה.

"כל מה שהבעל שלי רוצה ממני, זה ש"אני אלמד לעשות מכסף — ובל" היתה הרעייה בכל והמטופחת, **דינה בדולח**, אומרת נאה הודמונת.

לדינה ולניסים בדולח יש עכשיו ברי מיצוה, זאת אומרת, הם נשואים כבר 13 שנה, שבמהלכן גולדו להם שלושה ילדים. בתוספת בן ובת שדינה הביאה איתה הביתה מנישואים קודמים, יחד — חמישה. נראה היה שהמישפחה חיה ב"אור ובועשר.
והנה, לפתע מסתבר שדינה בדולח הש"נונה, העליונה וההדורה, שחיה מאושרים ומעושרים מאיך-כמותם, מצטיינת בתכונה נוספת: היא גם שחקנית מעולה. הבימה ממש הפסידה, כי לפני חודשים אחדים, קם הבעל האידיאלי והמסור כנ"ל, ועזב את הבית. חודשיים המימים גר הרחק מחיק המישפחה האוהבה, ובתחילת חודש

יהלומי פורים

אם תלכו יום אחד ברחוב ותראו פת"אום ניצוצות-ניצוצות שמסנוורים את ה"עיניים, תדעו לכם שאתם הולכים לפגוש את **נעמי לרר**, מי שנחשבת היום ל"מיתחרה רצינית מאוד על התואר: ה"אשה-המתכשטת-ביותר-בארץ ויש לה סיכויים טובים מאוד לזכות בו.

נעמי היא אשתו של איש-עסקים גר"מני, יהודי, מיליונר בקנה-מידה גרמני, מה שעושה את זה הרבה יותר גדול ו"מרשים, כידוע לכל.

יש להם דירה משוגעת ברחוב כ"ט ב"נובמבר בתל-אביב, ושם מבלה נעמי את זמנה כשהבעל נוסע לחוץ-לארץ לרגל עסקיו. וכיוון שיש לו הרבה כאלה, ברור שהוא נמצא בחו"ל די הרבה. אבל ל"נעמי יש עיסוק חשוב מאוד כאן, כש"הבעל איננו. היא מגדלת את בנם בן ה-11.

התכשיטים של נעמי לרר הפכו כבר לאגדה. יש נשים כאלה, שגם מאמינות שהיהלום הוא ידידה הטוב ביותר של האשה, וגם מממשות את זה. והיא לא אוספת אותם הסיוחוללה כדי להבטיח את זיקנתה, אף-על-פי שגם זה חשוב, אלא פשוט מפני שזה יפה, ומחמם את הלב, וטוב לדעת שזה ישנו.

היא גם עונדת אותם, בכמויות. אצלה הם מתאווררים, לא שוכבים במקרה או בכספת. בעצם, יש כמה בכספת, אבל רק אלה שהם כבדים מכדי לענוד אותם, וזה פשוט לא נוה, ביחוד כששוטפים כלים. במסיבת פורים שנערכה בשיכון דן בתל-אביב ביום שישי שעבר הופיעה נע"מי עם אצבעות מוקפות אבנים טובות כמו שצריך. אבל היתה שם אחת, משהו שלא רואים כל יום, אפילו כאלה שכן רואים דברים כאלה כל יום.

זאת היתה טבעת שבמרכזו אבן-ספיר ענקית, וסביבה יהלומים גדולים כמו ביצים טטנות, אם אתם מתארים לעצ"מכם למה אני מתכוונת. השאלה ש"חפה כל הזמן בחלל היתה: חיקויים או אמיתיים?
נעמי עצמה, שנשאלה ללא-הרף על היהלומים, הגיבה רק בחיוך דק וסתום.

נעמי לרר הטבעת הבעייתית

ברור היה שממנה לא יוצאו שום דבר. אלא שבנוסף לערימת התכשיטים ש"כיסתה אותה והקיפה אותה, היא היתה מוקפת בעוד דבר: בגבר אלמוני נאה, שאותו הצגינה כשומר-ראשה.
בטוח רק שהוא שמה, בעצם, על ה"תכשיטים. כי הרי עם כובד כזה של תכ"שיטים — אותה שום רוח לא תעיר.

תגובת המנכ"ל

הנך גיבתון, מנכ"ל משרד-התיי"מזומה, אינו מבין כלל על מה כל ה"חלק ניכר מתפקידי מנכ"ל משרד-התיירות, ומתפקידו של כל מנכ"ל משרד אחר, הוא לארץ אורחים חשובים בנושאי התיירות מחו"ל, וכן עיתונאים זרים, הוא אמר.

"בדרך-כלל, כאשר עלי לארץ לארוחת צהריים או ערב, מתקלת האירוח של ה"משרד מזמינה מקום במיסעדה, ואז מגיע התשבון ישר למחלקת האירוח, מבלי שזה יגע על בכלל.

"בתקופת המילחמה שהייתי רוב הזמן בתל-אביב, מרבית המיסעדות היו סגורות, לכן הבאתי את האורחים לביתי-המלון בהם התגוררתי, שעותי איתם וחתמתי על ה"חשבונות. משום כך, כנראה, נדמה כאילו ההוצאות הן שלי בלבד — אבל זה לא נכון.

"משרד התיירות בנוי על אירוח, בעיקר של עיתונאים זרים. למעשה, לי עצמי כבר נמאס לאכול את כל הארוחות האלה."